

27. møde.

Onsdag den 3. december kl. 10.

Formanden:

Retsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ophævelse af sikkerhedsseletvangen) [af Voigt m. fl.]. (Lovf. nr. 7). Eksemplarer vil blive omdelt.

Kommunaludvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger (Lovf. nr. 59). Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til handelsministeren af Maigaard og Gert Petersen (SF):

„Hvad agter regeringen af gøre for at sikre beskæftigelsen på de danske værfter?“

(Forespørgsel nr. III. Anmeldt 13/11 75. Fremme af forsp. vedt. 14/11 75).

Ordføreren for forespørgerne (Maigaard) (SF):

Baggrunden for denne forespørgsel er, at socialistisk folkeparti anser det for at være sin væsentligste opgave at sikre arbejdspladser og dermed beskæftigelsen under den krise, vi gennemlever. I dette arbejde for nye job er der særlig grund til at beskæftige sig med skibsværfterne. Det er en stærk og levedygtig branche, der hidtil har klaret sig fornemt i en hård international konkurrence, ikke mindst takket være en dygtig stab af medarbejdere.

I to henseender indtager denne branche imidlertid en særstilling i dag. For det første er den ikke alene ramt af det generelle økonomiske tilbageslag, den er også ramt af oliekrisen og af Suezkanalens åbning. Det har berørt den store del af værftskapaciteten, som hidtil har bygget på tanktonnage,

og som nu søger at gøre sig gældende inden for andre felter af skibsbygningsindustrien.

For det andet er statsstøtte under forskellige former det normale inden for værftsindustrien. Vi betragter normalt statsstøtte som noget unormalt, som noget, der i alt fald kun kan bruges i overgangsperioder. Går man OECD-landenes værftsforhold igennem, må man imidlertid sige, at statsstøtte under forskellige former er det normale, er det sædvanlige. Det forhold skal man tage med i betragtning, når den danske værftsindustri vilkår skal drøftes.

Vi mener, at danske skibsværfter har en fremtid for sig også under ny og vanskelige vilkår, hvis den rigtige politik tilrettelægges af samfundet i samarbejde med branchen og fagbevægelsen. Det er for at undersøge mulighederne for at tilrettelægge en sådan politik, at vi har rejst denne debat. Efter vores mening må samfundet erkende sit ansvar for beskæftigelsen og derfor aktivt arbejde ud fra tre hovedlinjer. Samfundet må for det første sikre sig et samlet overblik over beskæftigelsesmulighederne i branchen såvel i den nuværende situation som under de fremtidige vilkår. Erhvervslivets traditionelle hemmelighedskræmmeri og lukkethed har ingen ret her, hvor det gælder om at sikre så mange som muligt i arbejde. Kortene må på bordet i alt fald i forhandlinger med regering og fagbevægelse. Regering og fagbevægelse må for det andet sammen med branchen formulere en politik for hele branchen, som må betragtes som en enhed, og hvis sigte må være at sikre så mange job som muligt. For det tredje mener vi — forudsat at der føres en politik for arbejdspladser — at staten må gå ind med økonomisk støtte for at sikre en politik for den samlede værftsindustri. Jeg gentager: statsstøtte er det sædvanlige, det normale inden for værftsindustrien, og jeg vil samtidig pege på, at regeringen har bebudet, at den i januar næste år vil bruge et sted mellem 1,5 og 2 mia kr. på en omkostningsdæmpende ydelse. Der er altså penge, men i stedet for at foreslå, at man fordeler dem selektivt til truede brancher. Værftsindustrien kan være ét eksempel, fiskeriet et andet.

Det er for at få prøvet og debatteret synspunkter af denne art at vi har stillet denne forespørgsel til regeringen.